



HUKAGSIK

Opisyal na Pahayagan ng Rebolusyonaryong Mamamayan sa Gitnang Luzon

Taon XXV blg. 2

Marso 1999

Ispesyal na Isyu

Editorial

Pakamahalin ang Hukbong Bayan



"Kung walang hukbong bayan, wala ni anuman ang mamamayan."

- Mao Zedong

Pinatunayan ng 30 taong karanasan sa rebolusyonaryong pakikibaka ng mamamayang Pilipino na ang hukbong bayan ang kanilang sandigan para matamo ang pambansang kalayaan at demokrasya. Kung walang hukbong bayan, walang tunay na reporma sa lupa, hindi maitatayo ang mga rebolusyonaryong organisasyon ng mga mamamayan at ang Pulang pampulitikang kapangyarihan sa kanayunan.

Hindi rin magagapi ang pinagsanib na reaksyonaryong lakas ng imperyalismo, malaking burgesya kumprador at panginoong maylupa at maitatayo ang demokratikong gobyernong bayan.

Sa isang malakolonyal at malapyudal na lipunan, tulad ng sa Pilipinas, walang ibang landas sa kalayaan at demokrasya kundi sa bagong demokratikong rebolusyon sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan. Kailangang dumaan ang armadong rebolusyon sa yugto-yugtong pag-iipon ng komprehensibong lakas sa pulitika, militar, organisasyon at kultura hanggang sa kakayanin nang agawin ang pampulitikang kapangyarihan sa isang pambansang opensiba.

Sundan sa pahina 2

Ngayong Isyu...



Editorial

pahina 1-2

Karaniwang araw ng BHB

pahina 3-4

Mga Peti Burges sa BHB

pahina 5-7

Ka Ana: Rebolusyonaryong Martir

pahina 8-9

Balita: 2 Parusa sa NE

pahina 10

Pahayag ng Partido

pahina 12, 11, 10

Sentral ang papel ng BHB sa pag-agaw ng pampulitikang kapangyarihan mula sa reaksyonaryong paghahari sa bagong demokratikong rebolusyon. Gayundin, sa pagtatanggol at pagpapanatili ng demokratikong gobyernong bayan sa sosyalistang rebolusyon. Magagampanan lamang ito kung ito ay nasa absolutong pamumuno ng Partido na siyang magtitiyak ng pang-ideolohiyang konsolidasyon at ng pampulitikang direksyon at tungkulin ng BHB. Ang BHB ang instrumento ng Partido para sa paglulunsad ng pangunahing porma ng pakikibaka at pag-uugnay ng armadong pakikibaka sa reporma sa lupa at pagtatayo ng rebolusyonaryong baseng masa.

Itinatakwil ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto ang militaristang konsepto ng digmang bayan alinsunod sa linya ng “estrategikong kontra-opensiba”. Ang pagbubuo ng wala-sa-panahon at dimasustineng malalaki at regular na pormasyon ng hukbo at transpormasyon nito sa hukbong pangunahing panlaban ay nagdulot ng malalaking pinsala sa rebolusyonaryong kilusan. Pinakitid nito ang baseng masa, nagpataw ng mabigat na pasaning lohistikal sa mamamayan at inilantad ang mga pormasyon ng hukbo bilang target ng kaaway.

Itinakwil din sa IDKP ang kaisipang hiwalay ang BHB sa Partido at dapat itong magkaroon ng nagsasarili at hiwalay na makinarya. Sa pagluwag ng pamumuno ng Partido sa hukbong bayan at, gayundin, sa pagkahiwalay sa baseng masa, bumaba ang antas ng kamulatan ng mga mandirigma, umiral ang mga paglabag sa disiplina at umalagwa ang kagaspangan at pagmamalabis sa pakikitungo sa masa.

Itinakwil ang insurekyonistang konsepto na ang mga organisasyong masa sa larangang gerilya ay ubod ng hayag at ligal na kilusang magsasaka. Gayundin, itinakwil ang konseptong ang rebolusyonaryong kilusang magsasaka sa loob ng larangang gerilya ay sasaklawin ng hayag at ligal na kilusan ng mga sektor at buong mamamayan. Alinsunod, itinakwil din ang konsepto ng pagdadala ng rebolusyong agraryo bilang bahagi ng ligal na pakikibaka.

Itinakwil din ang lantay militar na pagtanaw sa paglulunsad ng mga taktikal na opensiba sa panahon ng disoryentasyon. Inilunsad ang mga ito nang lagpas sa kakayahan ng baseng masa at sinukat ang mga tagumpay sa lantay militar na pamantayan.

Dahil susi para sa malaganap at masinsing pakikidigmang gerilya ang malapad at malalim na baseng masa, sentral ang halaga ng pagbubuo at pagpapaunlad ng mga larangang gerilya para sa pag-

abot at pag-oorganisa sa papalaking bilang ng mamamayan. Ang mga pagsisikap natin dito ay nagbunga na ng mga makabuluhang tagumpay sa ating rehiyon.

Sa kasalukuyan, paparami ang bilang at papasinsin ang saklaw at latag ng ating mga larangang gerilya. Nabawi na ang mga larangang gerilyang inagaw ng pangkating Magdangal-Bill-Olive at bukod pa’y nakapagtayo ng mga bago.

Mahalagang salik dito ang redisposisyon, reoryentasyon at retreyning ng hukbo. Upang mabuo ang baseng masa at mahusay na makalaban, pinananatili ng BHB ang wasto at balansyadong istruktura ng pwersa. Itinatayo ang mga sentro de grabidad – mga relatibong konsentradong pormasyon - sa gitna ng mas kalat na maliliit na yunit na mas malawak ang saklaw ng gawaing masa.

Sa kasalukuyan, paparami ang bilang at papasinsin ang saklaw at latag ng ating mga larangang gerilya.

Sa pamamagitan ng huli, mas mapapalawak ang maniobrahan ng sentro de grabidad at masasagkaan ang kakayahang umokupa ng teritoryo ng konsentradong pwersa ng kaaway.

Sa mga sonang gerilyang nakatayo na, patuloy na pinararami at pinatitibay ang mga sangay ng Partido, mga rebolusyonaryong organisasyong masa at ang mga yunit ng hukbo. Sa gayo’y lahatang panig na maisulong ang pagbubuo ng baseng masa at ang mga kampanya sa reporma sa lupa at iba pang sosyo-ekonomikong kampanya. Gayundin, higit na mapapaunlad ang kakayahan ng mga yunit gerilya.

Sa mga eryang pinagpapalawakan at nirerekober, malugod na tinatanggap ang hukbo. Mainit ang suportang pampulitika at materyal at mabilis na nasisimulan ang gawaing pag-oorganisa.

Maging sa kalunsuran, dumadaloy mula sa masang manggagawa at kabataang may-pinag-aralan ang mga kadre at aktibista tungo sa kanayunan. Sumisigla ang pampulitika at materyal na suporta para sa armadong pakikibaka at sa hukbong bayan.

Sa pagwawasto ng mga disoryentasyon at pagpapanibagong lakas mg BHB, malugod na tinatanggap ng masa ang mga Pulang kumander at mandirigma: “Bumalik na ang dating hukbo”. **H**



Karaniwang Araw sa buhay ng BHB



Alas otso ng umaga. Bahagyang sumisimoy ang may kalamigang hanging Agosto at tumatambis sa kainamang init ng papataas na araw. Mabuti na lang at umulan kagabi. Kung hindi ay maalinsangan na naman sa gawing ito ng paanan ng kabundukan ng Caraballo.

Tumindig si Ka Miro, bitbit ang kanyang *baby armalite*, at iginala ang paningin sa kinaroroonan ng mga kasamang abala sa kanya-kanyang gawain. May gumagawa ng mga biswal para sa pag-aaral, may nagmomonitor ng transiber habang nakaupo sa duyan, at may “nangangalampag” ng gitara. Ito ang ikalawang araw nina Ka Miro, ang iskwad lider ng yunit, sa ublagang iyon sa saklaw ng isang bloke ng binabalikan makaraan ang dalawang taong pagkaiwan.

At ito ang tipikal na araw sa yunit ni Ka Miro, isang iskwad gerilya na sumasaklaw sa isang munisipalidad sa hilagang bahagi ng Gitnang Luzon. Magdaraos ng PAKUM sa araw na iyon, at ang mga kasamang instruktur ay naghahabol sa paggawa ng mga gagamiting biswal, habang ang iba naman ay nag-aantabay sa mga darating na masang mag-aaral.

Ang Hukbo sa Kilusang Pagwawasto

Ang munisipalidad na saklaw ng yunit ni Ka Miro ay isa sa mga unang nalatagan ng kapangyarihang pampulitika ng rebolusyonaryong kilusan noong dekada '70. Dito umaalingawngaw ang mga kampanya sa reporma sa lupa at mga pakikibakang masa, at gayundin, isa sa pinuruhan ng operasyong militar at pandarahas ng kaaway sa masa. Ilang yunit na rito ang nadurog, pinakahuli noong 1995.

Noong kasiglahan ng kilusan, halos lahat ng mga baryong saklaw ng sona ay may mga elemento, kundi man sangay ng Partido, may ilang nakatindig na milisyang bayan at nakapaglunsad na ng minimum na programa ng rebolusyong agraryo, kuwento ni Ka Miro. Pero dahil sa “transpormasyon” ng hukbo bilang pangunahing panlaban at bertikalisasyon ng mga istruktura nito, naiwan ng mga kasama ang gawaing masa sa mga baryo. Humina ang mga organisasyong masa at Partido at madaling nalusaw ang mga ito nang mapuruhan ng pananalasa ng kaaway.

Sa ngayon, malawak na muli ang mga masang ugnay, at ang bulto ng gawain ay balik sa batayan: pagbubuo ng mga grupong pang-organisa (GP) ng PKM.

Ito ang kaharap na gawain ng batambatang yunit. Ayon kay Ka Miro, nakaisang taon pa lang mula nang maibuo ito. Batambata rin ang komposisyon. Maliban kay Ka Miro, na marami-rami nang karanasan sa mga depensiba at opensibang laban, ang mga kasama sa yunit ay lima hanggang tatlong taon pababa pa lamang ang karanasan bilang hukbo. Lahat ay nagmula sa uring magsasaka, maliban sa isang mula sa uring peti burgesyang lunsod. Sila ang mga sumampa bunga ng muling pagsigla ng kilusan sa mga taong 1993 at 1996. Kalakhan ay wala pang karanasan ng depensibang laban at iilan pa lang ang nakalahok sa taktikal na opensiba.

Pero sa kabila ng limitadong karanasan sa gawaing militar ng yunit ni Ka Miro, masikhay silang nag-oorganisa at nagbubuo ng mga samahang masa at mga grupong bag-as sa mga nakatayo nang organisasyon ng masa. Nagbubuo rin sila ng mga batayang yunit ng Partido at masiglang nangangampanya para sa pagpapasampa sa Hukbo. Makabuluhang panahon ang nagugugol nila sa pagbibigay ng mga pag-aaral at pagdaraos ng mga pulong masa para maglinaw ng mga isyu at usapin. Gayundin, bahagi na ng pang-araw-araw na gawin nila ang panlipunang pagsisiyasat sa mga baryong sinasaklaw nila.

Ayon kay Ka Miro, ginagamay pa nila ang gawaing rekoberi at humahalaw ng mga aral sa mga naging kahinaan upang makapagwasto. Halimbawa rito ang pagkalihis ng oryentasyon sa ligal na organisasyong magbubukid simula 1992 at paglulunsad ng mga pakikibakang agraryo (gaya ng mga okupasyon sa lupa) sa ligal na larangan. Ang resulta, naging bulnerable sa atake ng panginoong maylupa at pananakot ng kaaway ang mga pwersa at masang lumahok sa pakikibaka. Napasok sa makitid at magastos na paghaharap ng mga abogado sa korte ang laban. Nabuwag ang mga nakatindig na organisasyon.



Sundan sa pahina 4

Ngayon, isa-isa nang naiiririles ang mga gawain alinsunod sa diwa ng kilusang pagwawasto. Sa maraming kaso, muling naitindig ang PKM, at kasama ang mga pwera nito, nagkapunahan ng mga naging kahinaan at unti-unting nakapagwawasto.

Unti-unti nang nababalikan ang mga baryong napag-iwanan at noo'y hindi pa mapasok dahil sa naging takot ng mga masa sa militarisasyon, at mga ahenteng tanim ng militar. Relatibong maluwag nang nakakakilos ang yunit sa lugar mula nang ibuwal ang isang sagadsaring kontra-rebolusyonaryong pulis na matagal nang pinangilagan sa munisipalidad.



Bago naggawad ang yunit ng parusa, ikinonsidera ang kahilingan ng mamamayan, implikasyon sa pampulitikang gawain, at ang kakayanan ng baseng masa na harapin ang reaksiyon ng kaaway. Dumaan din sa masusing pagsisiyasat sa mga kaso ng paparusahan, hindi na tulad noong panahon ng disorientasyon na bira-rito-bira-roon kahit walang matibay na batayan sa pagbubuwal.

Sa matagumpay na pagparusa sa nasabing pulis, kalahok ang mga masa't pwera, na siyang nagsilbing lambat paniktik. Kaya rin naman parang mga nabunutan ng tinik matapos ang parusa, naging masigla sa pagkilos ang mga masa at pwera, at inaaraw-araw ang pagsadya sa mga kasama sa ublagan, na may bitbit na manok, gulay o kaya'y gusto lang makipagkwentuhan.

Ang Pulang Hukbo ay Pulang Paaralan

Limitado pa ang karanasan sa gawaing instruksyon ng karamihan sa mga gerilya. Kahit si Ka Miro ay aminadong kahinaan niya ito. (Nangingiti si Ka Miro sa pag-amin na hindi pa niya nasubukang mag-instruktor bagamat mahusay siyang magpropaganda, sa mahigit 10-taon niya sa kilusan). Hindi rin naman ito naging problema. Nakatulong ang pagpasok ng mga *integree* na estudyante mula sa kalunsuran sa inilunsad na sunod-sunod na mga edukasyong pangmasa.

Sa hinaharap, plano ng yunit na maglunsad ng pagsasanay sa pagbibigay ng PAKUM para sa buong yunit at mga abanteng aktibistang masa. Sa ganitong pagkakataon, obligadong nakatigil sa ublagan ang mga hukbo, kaiba sa mga isang-araw na pampulitikang talakayan na maaaring ganapin kahit makilos ang yunit.

Tuloy-tuloy din ang mga kombat manyuber at dray-ran bilang bahagi ng pagsasanay militar ng yunit. Bilang bahagi ng pagpapatataas ng kakayahan ng yunit sa gawaing militar, nakatanaw ito sa paglulunsad ng makakayanang taktikal na opensiba sa hinaharap.

Isang mahalagang tungkulin ng yunit ang pagpapalalim sa matagal nang napabayaang panlipunang pagsisiyasat at pagsusuri sa uri sa antas-baryo. Bahagi ng pagsisiyasat ang pagbubuo sa rebolusyonaryong karanasan ng mga baryo.

Kamakailan, pinroyekto ng yunit ang pagsasadula ng kwento ng 19-na taong rebolusyonaryong tradisyon ng isang baryo. Itinanghal ito sa isang pulong parangal sa mga kasamang martir ng baryo. Gumanap ang mga kasama sa papel ng mga unang hukbong pumasok sa baryo noong 1979. Sa una'y natawa ang mga manonood dahil hindi sanay makitang seryosong naga-artista ang mga masisisteng kasama.

Natapos ang dula sa masigabong palakpakan, at mga luhaang pagsang-ayon ng matatandang pwera na ganoon nga ang naganap sa kanilang baryo. Tulad ng inaasahan, taas-moral sa pagkilos ang mga taumbaryo at gayundin ang mga kasama matapos ang aktibidad.

Sa pagitan ng pagtupad sa mga tungkulin sa gawaing masa at nakatigil lang sa ublagan, karaniwang "nangangalampag" ng gitara ang mga gerilya. Hindi lang "banyo" (hose sa isang balong na kinabitan ng tabing) ang pinipilahan ng mga kasama, pati ang hiram na gitara sa masa. Patunay ito na ang ating hukbo ay hindi lamang hukbong panlaban kundi pangkultura rin.

Bandang alas-10 ng umaga dumating sa ublagan ang isang pwera. Hindi raw makakadalo ang mga masang nagkomit dahil sa pag-ulan kagabi—sasamantalain nila ang tubig para sa pag-aararo't pagtatanim. Kunsabagay ay kumukulimlim nga at baka ulanin ang "iskul" na walang bubong sa ublagan, sabi ni Ka Miro.

Nakangiti na sina Ka Ilio at Ka Isko, may iisang mungkahi sa pagbigkas: "Makipagtanim na lang tayo!" Masasaya ang mga kasama sa paminsan-minsang paglahok sa gawaing bukid ng masa.

Depende sa sitwasyong panseguridad, sagot ni Ka Miro. Anu't ano pa man, tiyak na hindi sila mababakante sa gawain, dahil sila'y hukbong pampulitika, panlaban, pangkultura, at pamproduksyon.



“Paglilingkod sa Masa ang pinakamarangal na propesyon”

Isang panayam sa mga kasama sa BHB na mula sa uring peti burges

NAMNAMA T. PINAGSIKKA
Koresponsal ng Nueva Ecija

yon sana’y tulad lamang ng ibang araw na nagdaan. Isang sandali sa pagitan ng pagtupad sa mga rebolusyonaryong tungkulin habang sumisimsim ng mainit na kape sa kusina ng himpilan.

Nguni’t nagkataong ang magkakaharap noo’y nagmula sa uring petiburges. Mga kasamang tulad ng sumulat ay namulat at umunlad sa kalunsuran bago sumanib sa armadong pakikibaka sa kanayunan. Karamihan sa nagkadaup-palad ay nagmula sa kilusang kabataan-istudyante, maliban sa isa na nanggaling sa sektor pangkalusugan.

Sila’y mga intelektwal. Sa buong daloy ng demokratikong rebolusyong bayan, hindi na rin mabilang ang mga tulad nila na nanindigan para sa mithiin ng masang anak-pawis, sukdulang ibuwis ang kanilang buhay. Mga intelektwal na tulad nila Ma. Lorena Barros, Edgar Jopson, Dr. Juan Escandor.

“Si Ka Kiko, yong pinaslang na kasama sa Bongabon, Nueva Ecija noong 1993, peti-b. rin iyon,” singit ni Ka Manuel.

...Wilfredo Gacosta, Emmanuel Lacaba, Alex Boncayao ...

“Bakit peti b. rin ba si Boncayao?” tanong ni Ka Via, ang nag-iisang babae sa grupo at isang propesyunal pangkalusugan. “Hindi ba manggagawa siya?”

Patlang. Si Ka Omeng o Alex Boncayao, ay namatay sa San Jose, Nueva Ecija noong 1983. Natigil saglit ang aming pagmumuni-muni. Kaya’t upang dumaloy ang talakayan inihapag ko na ang unang tanong: Bakit kayo naghukbo?

Para sa masa .

Sa unang mainit na salimbayan ng pagbabalik-tanaw mahihimig ang mataas na pagpapahalaga sa pangangailangan ng Digmang Bayan, at sa diwa ng paglilingkod sa masang anak-pawis.

“Kung walang Hukbong Bayan, walang kahit ano ang mamamayan”, banggit ni Ka Manuel na hinango ang butil ng diwa ni Kasamang Mao Zedong.

Si Ka Manuel ay kahalubilo na ng mga yunit ng

BHB mula pa pagkabata. Gumagampan na siya ng mga rebolusyonaryong tungkulin mula nang maorganisa sa Kabataang Makabayan (KM) sa baryo.

“Dapat noon pang 1991 ay naghukbo na ako”, dagdag pa niya. “Dahil na rin sa pakiusap ng aking mga magulang, kaya nag-aral muna ako sa kolehiyo. Matapos ang tatlong taon, talagang hindi na ko na rin kaya; isa pa under *surveillance* na ako ng kaaway, kaya sumampa na ako”.

“Itinalaga ako ng Partido,” paliwanag naman ni Ka Gabriel. Ilang taon rin siyang kumilos sa kilusang kabataan-istudyante sa lokalidad, bago tinanggap ang tungkulin sa BHB “Ipinaliwanag nila sa akin ang pangangailangan sa aking kasanayan, at batay roon ay tinanggap ko ang gawain.”

Lahat sila’y dumaan sa proseso ng rebolusyonaryong integrasyon sa BHB bago nagpasyang aktwal na sumapi.

“Dahil may pinag-aralan, madaling masapol ng mga intelektwal ang mga batayang pagsusuri sa lipunan, gayundin ang pangangailangan ng armadong pakikibaka”, dagdag pa ni Ka Gabriel. “Ngunit ibang usapin ang manindigan at kumilos para sa interes ng iba.”

“Likas sa mga intelektwal ang pag-iisip ng sariling kapakanan lamang, singit naman ni Ka Michael, “Karaniwan din ang paggigiit ng sariling pananaw; pagiging arogante o mapagmataas.”

Ang ganitong pananaw ay nakaugat sa pagkakaroon ng mataas na antas ng edukasyon o di kaya naman ay kaunting puhunan at kabuhayan.

“Minsan kahit alam naman nila ang kalagayan, mahirap silang mapakilos dahil lulong na sa burges na paghahabol ng karera,” susog ni Ka Gabriel.



"Sa kabilang banda, iginigiit naman ang sariling pananaw kahit hindi angkop, o kaya'y taliwas sa aktwal na kalagayan."

Sa loob ng BHB, nilulusaw unti-unti ang pagiging arogante o mapagmataas, ayon sa prinsipyo ng demokrasya sa tatlong larangan, at sa pamamagitan ng pagsusulong ng linyang masa.

"Dapat matuto mula sa anak-pawis", makisalamuha sa kanila, ang naging tugon ni Ka Via, na sinang-ayunan ng lahat. "At higit sa lahat, makiisa sa kanilang pakikibaka".

Sa himig ng pagsasalita niya'y masasalamatin ang mahigpit na pagsandig sa prinsipyo ng paglilingkod. Ngunit kaiba sa ibang kasamang nakikipagtalakayan, napanday ang kanyang kamulatan nang siyay isa nang ganap na propesyunal.

"Bago ako naugnayan, talagang gusto ko lang noon ay tumulong sa mahihirap, parang estilong serbisyo lang ba," kuwento niya. Sa proseso ng tuluy-tuloy na pakikipamuhay sa mga magsasaka at sa ilang komunidad ng maralitang lungsod sa Maynila, kasabay din ng mga pag-aaral, namulat si Ka Via sa kahalagahan ng digmang bayan. Kulang dalawang taon na siya ngayong naglilingkod sa Hukbong Bayan.

Pagharap sa Buhay at Kamatayang Pakikibaka

Ang buhay ng BHB ay umiinog sa kahirapan at sakripisyo, sa buhay at kamatayang pakikibaka, at aminado ang mga kasamang hindi naging madali ang pag-angkop.

"Ang pagsampa kasi, ang pagyakap sa armadong pakikibaka parang pagtalikod sa maalwan na buhay na kinagisnan", boluntaryo ni Ka Via.

"Kanta yan, al!" tudyo ni Ka Rafael, isa ring kasama na nagmula sa Kabataan-estudyante at humugit kumulang ay limang taon na sa Hukbong Bayan.

"Buhay na nagsinan, puno ng ginhawa, Buhay na kumupkop..." Hindi na naituloy ni K. Rafael ang pag-awit, dahil nakalimutan na niya ang karugtong.

Ayon pa sa mga kasama, karaniwang pangyayari ang kahirapang pisikal sa mga unang buwan ng pagsanib. Mga kahirapang tulad sa paglalakad, pag-angkop sa



**"Iniisip kong ang paglilingkod nang walang kapalit ang pinakamarangal na propesyon sa mundo."
- Ka Gabriel**

pang-araw-araw na kilos-gerilya, pagluluto, paglalaba ng sariling gamit...

"Pagkain ng gulay", dagdag ni Ka Manuel, ang pinakabata sa grupo, bagamat isa sa pinakamatagal na sa hukbo. Edad 17 lamang siya nang sumampa noong 1994. "Hindi ako nasanay kumain ng gulay sa amin."

"Noong unang linggo ko sa hukbo, nabulabog kami dahil sa kilos-kaaway," kuwento naman ni Ka Manuel. Nilabhan ko pa naman ang lahat ng damit ko. Kaya nong ipasa ng iskwad lider naming mag-pak ap kami, nakupu, ang bigat ng dala-dala ko. Nong matulog ako, suot-suot ko yung ammo belt ko, tapos yakap ko yung armalayt." Naiiling siya habang nagkukuwento.

"Nagsimula akong magkumpara, nag-isip kung anong mangyayari kung hindi ako naghukbo."

"Paano mo niresolba ang ganoong tunggalian?" tanong ko sa kanya.

"Nakipagtalakayan ako sa mga kasama. Kinilala ang kalagayang kahit mga propesyunal ay walang magandang bukas sa lipunang umiiral..."

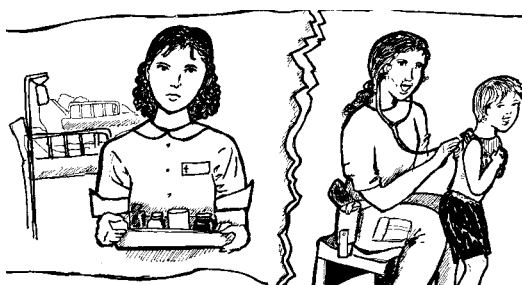
Tunggalian ng Dalawang Linya

Ayon pa kay Ka Manuel, lagi't laging nagtutunggalian ang pananaw na burges at proletaryado. Sa isip ng isang kasamang peti-burges. Sa mababang antas. Nagaganap ito sa porma ng pagdadalawang -isip ng isang indibidwal na kasama.

"Usapin kasi ito ng pagbalik sa mga nakagisnang pamumuhay o kaya'y paghahabol ng karera, o paninindigan para sa Rebolusyon," paglilinaw ni Ka Rafael.

Paano ito niresolba?

"Iniisip kong ang paglilingkod nang walang kapalit ang pinakamarangal na propesyon sa mundo." Sagot ni K. Gabriel.



“Ang susi talaga sa pagresolba ng mga tunggalian o sangandaan, `ika nga, ay ang tuluy-tuloy na paglubog sa gawaing masa,” si K. Rafael ang nagsalita, na sinang-ayunan ng lahat.

“Paano sa kongkreto?” tanong kong tila nangungulit.

“Tuluy-tuloy na pakikipagtalakayan sa mga kasama at sa masa, pag-alam ng kanilang kalagayan,” sagot ni Ka Gabriel.

“Dapat ding nilalagom mo ang iyong karanasan, para makita ang mga naging kahinaan at maiwasto ito, at kasabay nito, mapatibay ang kalakasan,” sabi naman ni K. Rafael.

At siyempre, bahagi ng pagpapanibagong-hubog ang pagpapalalim ng paggagap sa Marxismo-Leninismo sa pamamagitan ng mga pormal na pag-aaral at masigasig na pagbabasa.

Sa mas mataas na antas, nakaapekto rin ang 2LS (tunggalian ng dalawang linya) na naganap sa buong rehiyon upang umigting ang krisis sa paninindigan sa ilang kasama.

“Ako, nagpasya akong sumanib sa BHB dahil sa pagkilala sa pangangailangang maglingkod sa masang anakpawis, ayon sa diwa ng IDKP, paliwanag ni K. Rafael, na nahinog sa lantarang kampanyang anti-Partido sa panahong 1991-93 sa Maynila-Rizal. “Syempre, nakakayanig din `yong katotohanang may hibo pa rin pala ng paglihis ang pinagagawa mo mula nang sumanib sa Hukbo”.

Pinakamatindi ang naging epekto kay Ka Michael.

“Bumitaw na talaga ako sa armadong pakikibaka”, pagbabalik-tanaw niya. “Bagamat, naroon pa rin ang paninindigang maglingkod sa masa, rebisyunista na nga lang ang linya. Tatlong buwan din akong nagpalulong sa burges na pamumuhay sa lungsod. Bandang huli, hindi rin ako nakatiis, umugnay rin akong muli sa YS.”

Sa pag-ugnay niya sa mga dating kakolektibo, naisandal siya sa pader, nakipaglinawan hinggil sa mga usaping tunggali sa digmang bayan at muling niyakap ang armadong pakikibaka. Hindi naging madulas ang reintegrasyon niya sa hukbo. Ngunit sa tulong ng mga kasama, ay naging matatag ang kanyang paninindigan.

Ang totoo, kakulangan o kawalan ng pagpapanibagong-hubog sa mga namumunong kadre ang naging ugat ng 2LS sa rehiyon.

Paghuhubog sa Sarili

Sa pagkukumpara, hindi maiwasang maitanong ang mga aktitud o pananaw na nabago mula nang sumanib sa hukbo.

“Unang-una kong natutunan ang pagiging mapagtimpi,” bungad ni K. Gabriel. “Sa sarili man o resulta ng gawain”.

“Dito sa kanayunan, hindi maaaring magtakda ng mataas na espektasyon,” dagdag ni Ka Michael. “Kailangang unawaing lagi na nakatali sa produksyon ang mga magsasaka, hindi tulad ng mga kabataan”.

Hindi ba nakakainip?

“Sa dami ba naman ng maaaring gawin, at kailangang gawin, hindi maiinip ang sinumang kasama,” si Ka Gabriel ang nagsalita. “Yon lang makinig ka sa masa, alamin ang kanilang karaingan, baka kulang pang oras.”

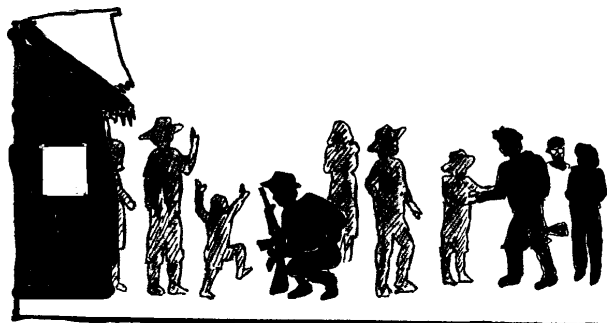
“Para sa akin, pinakamahalagang aral ang organisadong pagkilos ng BHB,” boluntaryo ni Ka Michael. “May hatian ng gawain, seguridad, mismong paggising o paglakad, organisado dapat”.

“Sa hukbo kasi maisasabuhay ang pagpapailalim ng pansariling interes sa interes ng nakakarami,” dagdag ni Ka Via.

Sa loob ng yunit.. “Kapag sumobra ang kuha mo sa isyu, may kokonti ang kakainin. Pag umalis ka sa puwesto mo sa pormasyon laluna’t nakahimpil, maisasapanganib ang yunit”.

“Susi sa paghuhubog ng sarili ang pagiging bukas sa punahan at pagpuna sa sarili,” susog pa ni K. Rafael.

Mahaba ang naging usapan. Mga bagay ukol sa buhay-buhay sa loob ng hukbo. Isang bagay ang naging malinaw: sa pagsapi sa BHB, matatagpuan ang esensya ng pagyakap sa rebolusyonaryong interes ng masang anak-pawis.**H**



KA ANA: Babae, Ayta, Rebolusyonaryo



Magtatakip silim na. Tanging silahis ng papalubog na araw ang natatanaw sa itaas ng kabundukan ng Zambales. Sa isang masukal na bahagi, malapit sa isang sibol, ay katatapos lamang ng pag-aaral sa oblagan ng isang iskward gerilya ng Bagong Hukbong Bayan. Ang mga nagsidalo ay naghahanda para sa pag-uwi sa baryo. Maliban kay Teresita Santos o mas kilalang si Ining ...

Si Ining ay dalawang taon nang kumikilos sa baryo bilang kontak ng BHB. Pangalawa siya sa limang magkakapatid. Hindi naging limitasyon ang kanyang pagiging babae sa pagtulong sa kanyang ama sa pagtatrabaho sa bukid. Nag-aararo siya at gumagampan ng iba't ibang mabibigat na gawain. Sumasama din siya sa pagsasakol at pagkakalis ng tubo. Nangunguha siya ng buho at kogon. Ginagampanan niya lahat ito bilang pangunahing katuwang ng ama sa paghahanap ng ikabubuhay ng pamilya.

Taong 1972 nang unang makarating ang adbans tim nina K. Freddie ng BHB sa lugar. Di nagtagal ay itinayo ang isang yunit na armado ng M1, karbin at de-sabog. Sa panahong ito ay aktibo nang lumalaban ang mamamayang Ayta sa pangangamkam ng lupa at pagpapalayas sa kanila.

Inaangkin ni Don Mariano Santos ng CAREBI ang mga lupaing sinasaka at tirahan ng mga katutubong Ayta. Ayon sa pagsisiyasat noon, balak gawing plantasyon ng tubo ng lugar at tayuan ng gilingan ng asukal para tugunan ang pangangailangan ng Air Force sa Basa Air Base at para iluwas sa mga mayayamang bansa.

Walang kasing bangis ang mga panunupil at pandarahas na naganap dito lalo pa't kadedeklara pa lamang ang batas militar. Inipon lahat ng mga Ayta at settler mula sa apat na baryo at sapilitang pinatira sa isang hamlet sa Bo. Nabuklod. Kasabay nito ang pananakot, pambabastos, pang-iinsulto at pananakit. Subalit hindi nagpagapi ang mga katutubong Ayta. Paisa-isa silang bumalik sa kani-kanilang baryo.

Nang dumating uli ang mga sundalo mula sa Basa ay may kasama na silang junglefighters. Sa pamumuno nina Col. Franco, Major Bigay at Mayor Capulong ng Florida Blanca, walang awang giniba at sinunog ng mga ito

ang mga bahay at eskwelahan sa apat na baryo. Ninakaw ang mga yero, kahoy at lahat ng mga mapapakinabangan. Sunud-sunod ang maramihang panghuhuli, pwersahang maghapong pagtatrabaho na walang sweldo at pagkain, pambubugbog, pagtotortur at marami pang iba.

Ginamitan ng taktikang panghahati-hati upang pag-away-awayin at pahinain ang pagkakaisa ng mga api't pinagsasamantalang mamamayang Ayta. Nag-aresto, nanakot, nanakit at nanuhol ang kaaway. Nagtayo ng CHDF at nagrekrut sa hanay nila.

Sa gitna ng mga pangyayaring ito ay namulat si Ka Ining sa kawastuhan ng armadong pakikibaka. Bilang pamprobinsyang tagapangulo ng Kabataang Barangay Aeta Federation, ay naranasan din niya ang limitasyon ng mga ligal na paraan tulad ng pakikipagdayalogo.

Sa pagkakatayo ng yunit ng Hukbo, higit na sumulong ang pakikibaka ng mga katutubong Ayta. Pinatalas at pinanday ito ng mga rebolusyonaryong pag-aaral at mga karanasan sa pakikipagtunggali sa mga kaaway sa uri. Sa pagtahak sa wastong landas ng rebolusyonaryong pakikibaka nakamit ang tagumpay laban sa CAREBI, sa panginoong maylupang si Santos at sa mga sundalo ng Air Force.

Taong 1974. Inilingid niya sa mga tumututol na magulang ang kanyang pagsanib sa hukbo para sa isang pag-aaral. Di rin siya nakalimot at saglit na dumaan sa kasintahan para iwanan ayon sa kanya ang "aklat ng pakikibaka" - ang LRP (Lipunan at Rebolusyong Pilipino).

"Bakit ako uwi? Kaya nga ako nagpunta rito ay para sumama na sa inyo," paggigiit pa ni Ining. "Di ba ang sabi niyo, kailangang mas marami tayong mga mandirigma upang malabanan natin ang pangangamkam ng ating lupa

**Ngayon, makaraan ang 21
taon, nananatili ang
kabuluhan ng kagitingan ng
ating martir ng bayan na
si Ka Ana.**

at matigil na ang pang-aapi sa atin?"

Hindi na nakatanggi pa ang mga kasama at mula sa araw na iyon, si Ining ay naging Pulang Mandirigma si Ka Ana.

Napanday si Ka Ana sa proseso ng pakikibaka. Mula sa pagiging karaniwang mandirigma ay naging opisyal sa kabuhayan (S4). Di naglaon, siya'y naging giyang pampulitika at pangalawang iskwad lider. Makalampas ang tatlong taon, sa edad 22, siya ay naging iskwad lider.

Agosto 1978. Tanghali. Pagod ang mga kasama. Inayos pa nila Ka Ana ang mga pwersa sa baryo kaugnay ng panghuhuli na naman ng mga militar ng matatanda sa baryo. Kabilang ang ama niya sa mga mga hinuli at iniwan sa ulan nang magdamag sa loob ng kampo sa Basa. Nagpaayos din sila ng pinansya.

Matapos pagsaluhan ang pinagkasyang tanghalian ay isinagawa niya ang tsek-ap sa pwestuhan ng primera at segunda. Tiwalang nagpahinga si Ka Ana ...

"Hoy matandang sinungaling, ayaw mo pang umamin ... kaninang tanghali ay napatay ang anak mong kumander ng NPA. Kababaeng tao at kulot pa ha, nagrebelde," pangungutya ng militar sa Basa sa noo'y nakadetina pang ama ni Ka Ana. Nalaman pala ng kaaway ang pwesto nina Ka Ana sa may kamposanto. Nagkaroon ng engkwentro, at si Ka Ana, ang babaeng minoryang iskwad lider, ay isa sa nasawi.

Ang buhay ni Ka Ana – isang “kulot” at babae na minaliit ng bulok na lipunan - ay isang maningning na bukal ng inspirasyon. At ang pagbubuwis niya ng buhay ay isang magiting na halimbawang may itinuturo sa ating pakikibaka: ito ay isang armadong rebolusyong walang pagsuko buhay man ang maging kapalit.

Ngayon, makaraan ang 21 taon, nananatili ang kabuluhan ng kagitingan ng ating martir ng bayan na si Ka Ana. Lumalala sa ngayon ang malawakang pangangamkam ng mga lupang binubungkal at tinitirhan ng mga Ayta at setler. Inaagaw din ang kanilang pinangangasuhan at pinagkukunan ng puso ng saging at iba pang pagkain. Pinagbabayad na sila ng mahigit sa piso sa bawa't buho at limang piso sa bawat bigkis ng kogon na kinikuha sa kagubatan. Ang ilang komunidad ay muli na namang pinalalayas at may mga banta ng

pagdedemolish.

Ang porma't paraan ng pangangamkam ay sa pamamagitan ng samu't saring programa't batas ng gobyerno tulad ng **DAO2 (CADC at CALC), NIPAS, eco-tourism, IFMA, Mining Act, IPRA**, at marami pang iba*. Aktibo rin ang mga indibidwal na panginoong maylupa sa pangangamkam tulad nina Montes at Quiambao. Pati bangko ay nag-iilit ng lupa. Organisado ang pangangamkam ng mga “*foundations*” at ilang “seкта” o mga diumano ay grupong “*charismatic*”. Sa paraang tuso, at mapanlinlang ay “binibili” ang lupa ng Ayta at nagagawa nilang patituluhan kasabwat ang mga ahensya ng gobyerno.

Nananatili din at lalong tumitindi ang mga lintang sakadora. Sa sobrang paghuhuthot ng mga ito ay halos walang matira sa mga pinagpaguran ng mga Ayta. Halos pangkain lamang ang pakinabang ng Ayta at habang di naman nawawala sa pagkakabaon sa papalaking utang.

Kabilang ang mamamayang Ayta sa malawak na mamamayang Pilipino na pinagkakaitan ng karapatan sa lupa. Tulad ng iba pang masang magsasaka, sila ay pinagsasamantalahan at inaapi ng imperyalismo, mga panginoong maylupa at malaking burgesya-kumprador. Bahagi sila ng mamamayang nakikibaka para sa pambansang kalayaan at demokrasya. Kalahok sila sa armadong pakikibaka para durugin ang kapangyarihan ng mga naghaharing uri at itayo ang gobyerno ng mamamayan.

Kahanay ni Ka Ana ang iba pang martir tulad ni Macli-ing Dulag ng Kalinga at ni Lorena Barros ng MAKIBAKA. Nararapat lang na tayo ay magbigay ng pagpupugay sa kaniyang kagitingan. Isang buhay na pagpupugay sa pamamagitan ng matibay na paninindigan natin sa armadong rebolusyon.

Nasawi si Ka Ana sa pakikipaghamok sa kaaway pero hindi kailanman mamamatay ang diwa ng paninindigan niya para sa kalayaan at demokrasya.**H**

* Ang mga ito ay mapanlinlang at mapanupil na batas na layong agawan ng lupa ang mamamayan para sa lalong paghuthot ng pakinabang ng mga dayuhang korporasyon at lokal na naghaharing uri. Sa **DAO#2**, o Department Order no.2 ng Dept. of Environment and Natural Resources noong 1992, inilahad ang patakaran sa pamamahagi ng **Certificate of Ancestral Land Claim (CALC)** o **Cert. of Ancestral Domain Claim (CADC)**. Upang makakuha nito, kailangang magsumite ng dokumentong patunay sa pagiging katutubo sa lugar. Ang **DAO#2** rin ang naghudyat ng pagpapatupad ng **NIPAS (Newly Integrated Protected Area System)** na mga lugar na tinukoy ng estado na ipinagbabawal mapasok o tirhan ninuman. Sa **Mining Act of 1995**, malayang makakapangontrata ang mga dayuhan sa malalawak na yamang-bundok. Pinakahuli ang **Indigenous Peoples Rights Act (IPRA)** ng 1997 na mapanlinlang na pagkilala sa karapatan ng katutubo sa lupa ng ninuno, dahil ang totoo'y yaong labas na lamang sa mga lupaing itinakda na ng estado para sa sarili at makadayuhang interes ang kikilalanin.

Balita

Maagang pagbubunyi

Dalawang tauhan ng PNP, pinarusahan ng BHB

NUEVA ECIJA – Dalawang linggo bago ang ika-30 anibersaryo ng Bagong Hukbong Bayan, ipinagbunyi ng mamamayan ng lalawigan ito ang pagparusa ng **Arcadio Peralta Command** sa dalawang tauhan ng Philippine National Police (PNP) na mga pusakal na kriminal at sagka sa rebolusyonaryong pagkilos.

Ayon sa *LINGKAW*, ang rebolusyonaryong pahayagan ng Nueva Ecija, tinambangan ng mga yunit ng Bagong Hukbong Bayan si SPO4 Leodegario Maiquez sa bgy. San Pedro, Lupao noong gabi ng Marso 14. Kinaumagahan, Marso 15, pinarusahan naman si SPO1 Jose Ordinario sa bgy. Tayabo, lunsod ng San Jose.

Ayon sa pagsisiyasat ng BHB, ang dalawa ay kapwa may pananagutan sa ilang pamamaslang, at masugid din sa pagtatayo ng kontrarebolusyonaryong lambat paniktik sa mga baryo.

Si Maiquez ang pumaslang kina Ebong Feria ng bgy. San Pedro, at Walter Sagun ng bgy. Bagong Flores, kapwa sa Lupao. May pananagutan din si Maiquez sa pagpaslang kay Pidot Domingo ng bgy. Paitan Sur, Cuyapo na biktima ng sindikatong *gun-for-hire* na pinamunuan ng nasabing pulis. Si Maiquez ay lider din ng “akyat-bahay gang” na nambibiktima sa mamamayan ng hilagang Nueva Ecija, at talamak na mangongotong sa mga tindera at mga drayber ng traysikel.

Si Ordinario ang pumaslang kay Juanito Graneta, lider magsasaka sa Villa Marina, lunsod ng San Jose noong 1990.

Nanawagan ang BHB sa Nueva Ecija sa mga kagawad ng pulisya na maglingkod sa masa at umiwas sa mga gawaing kriminal at kontra-rebolusyonaryo. **H**

CARHRIHIL at ang lahat ng iba pang bilateral na kasunduan sa pagitan ng GRP at NDF. Sa halip, nagpapatupad ang rehimen ng isang patakaran sa panunupil nang hindi pormal na nagdedeklara ng batas militar, laluna laban sa anakpawis at mga katutubong komunidad. Alinsunod, ineengganyo ang mga pwersang militar, pulis at paramilitar na magsagawa ng extrajudicial na pamamaslang, kidnapping, tortyur at pinamakahayop na asal para pwersahin ang mamamayan na iwanan ang kanilang mga tahanan at sakahan.



Gayunpaman, hindi problema para sa atin na wakasan ang negosasyong pangkapayapaan bilang isang anyong ligal na pakikibaka. Isinagawa natin ang mga ito alinsunod na malinaw na linya na ang makatarungan at matagalang kapayapaan ay matatamo lamang sa pagtataguyod ng bagong-demokratikong rebolusyon sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan. Dahil sa paglakas ng mga rebolusyonaryong pwersa, tayo ngayon ay nakaposisyon para patindihin ang digmang bayan sa taun-taon.

Masiglang binubuo ng Partido ang nagkakaisang prente bilang kapupunan ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka. Ito'y kinapapalooban ng mga antas-antas na alyansa, tulad ng batayang alyansa ng manggagawa-magsasaka, alyansa ng mga progresibong pwersa (kabilang ang petiburgesyang lunsod), alyansa ng mga patriyotikong pwersa (kabilang ang panggitnang burgesyang) at ng pansamantalang alyansa sa mga reaksyunaryong katunggali ng kaaway.

Kailangang paunlarin ng mga rebolusyonaryong pwersa ang pakikipag-alyansa sa lahat ng posibleng pwersa sa iba't ibang antas para ihiwalay at durugin ang kaaway na binabayo ng matinding krisis pang-ekonomya at pampulitika. Nasa saklaw ng probabilidad na mawawakasan ng isang malapad na nagkakaisang prente ang rehimen ng Estrada bago matapos ang panunungkulan nito.

Ang isa sa pinakabagong alyansa na maaari nating ihayag sa publiko at itinuturing na lubhang mahalaga ay ang pormal na alyansa sa pagitan ng PDPP at ng Moro Islamic Liberation Front. Ito ay isang alyansa para sa armadong pakikibaka at ang kahalagahan nito ay hindi lamang rehiyunal kundi pambansa dahil makapagdudulot ito ng mga mapaminsalang dagok sa kaaway.

Matatag ang ating batayan upang isulong ang rebolusyonaryong pakikibaka sa isang bago at mas mataas na antas hanggang sa matamo ang lubos na tagumpay. **H**

**Mabuhay ang Bagong
Hukbong Bayan!**

at mamamayang Pilipino, ang Partido ang nagtatakda ng pangkalahatang linya at direksyon ng rebolusyon. Pinakikilos nito ang hukbong bayan upang wasakin ang kontrarebolusyonaryong estado.

Alinsunod, ang hukbong bayan ang pangunahing organisasyong masang nagpapatupad ng Programa ng Demokratikong Rebolusyong Bayan na itinakda ng Partido. Ipinapatupad ng hukbong bayan ang linyang masa na matuto sa masa at magtiwala at sumalig sa kanila.

Ayon kay Kasamang Armando Liwanag: “Napakahalaga para sa Partido na ikoordina ang lahat ng anyo ng pakikibakang masa na namumuo at umuunlad kapwa sa kalunsuran at kanayunan... Upang palakasin ang ugnayan ng mga rebolusyonaryong pwersa sa kanayunan at kalunsuran, kailangang himukin ang mga manggagawa at kabataang nakapag-aral na sumanib sa hukbong bayan at paglingkuran ang masa sa kanayunan.” Sa ganito nakakapagtanda para sa araw na ang Bagong Hukbong Bayan ay makakaya nang agawin ang mga lunsod sa buong bansa.

Paghina ng Naghaharing Sistema

Sinabi ng tagapangulo na “ang kasalukuyang krisis ng daigdigang sistemang kapitalista ay di nagpapahintulot sa mga bayang imperyalista na magparaya ng dayuhang pautang at tuwirang pamumuhunan sa Pilipinas.” Humigpit ang internasyunal na pautang para pondohan ang mga depisit sa kalakalan na itinutulak ng gastusing pangkonsumo. Nagiging litaw na litaw ang napakabigat na pasaning utang na dayuhan at lokal at ang atrasadong katangiang agraryo at malapyudal ng ekonomya.

Walang magagawa ang rehimeng US-Estrada para makaalpas sa matagal nang pandaigdigang krisis sa labis na produksyon ng mga hilaw na materyal. Gayundin, sa kasalukuyang krisis sa labis na produksyon ng mga malamanupakturang may mababang halagang dagdag.

Aning Tagapangulo: “Pinalalala ng rehimen ang pang-ekonomya at panlipunang krisis sa pagsusubasta ng pambansang patrimonya at pang-ekonomyang kasarinlan. Inilalako nito sa mga dayuhang monopolyo ang syento porsiyentong pagmamay-ari sa lupa, mga bangko, manupaktura, public utilities, serbisyong panlipunan, telekomunikasyon, masmidya, kalakalan sa pagtitingi at lahat ng tipo ng negosyo.” Sinasalungat ng rehimen ang pambansang industriyalisasyon at reporma sa lupa.

Ang mga paksyon at pangkat ng malalaking kumprador at panginoong maylupa at maging ang mga kabilang sa naghaharing sirkulo ng rehimeng US-Estrada ay matinding nagpapaligsahan sa batayang pang-

Pwedeng ikawakas ng rehimeng Estrada ang kasunod na paglala ng krisis pampulitika at sosyo-ekonomiko.

ekonomya na lalung sumikip para sa pagbibigayan sa isa't isa.

Handa ang rehimen na buong-buong ihandog sa mga imperyalista maging ang pribilehiyo sa pagpapasok ng mga pwersang militar. Sa bisa ng *Visiting Forces Agreement* (VFA) na itinutulak na maaprubahan ng rehimeng Estrada, magtatamasa ng ekstrateryitorialidad at magiging ligtas ang mga tropang Amerikano sa bansa mula sa anumang pag-uusig sa mga krimeng ginawa sa loob ng Pilipinas.

Pinaghahandaan na rin ang pag-aamyenda sa reaksyunaryong konstitusyon upang lalo pang lapastanganin ang mga karapatang pambansa at demokratiko ng mamamayan.

Ang mamamayan ay pinipinsala ng rumaragasang maramihang disempleyo, biglaang pagbagsak ng piso, pagtaas ng presyo ng pagkain at iba pang mga batayang pangangailangan. Mas mabigat ang pasaning buwis at tumataas ang singil sa masamang serbisyong panlipunan. Hindi pa nasasapatan dito, ipinapanukala ng rehimen ang pagpawi sa karapatang magwelga at batas sa minimum na sahod. Dagdag pa, ineengganyo ang mga dayuhang monopolyo at katutubong mangangamkam na magkamal ng lupa sa tabing ng sarisaring pakana.

Kung walang rebolusyonaryong armadong pakikibaka, maaaring pasuray-suray na makalagpas ang isang naghaharing sistema o rehimen sa pang-ekonomya at panlipunang krisis. Subalit nariryan ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka at maaari itong tumindi. Pwedeng ikawakas ng rehimeng Estrada ang kasunod na paglala ng krisis pampulitika at sosyo-ekonomiko.

Nagkakaisang Hanay para sa Armadong Rebolusyon

Isang nahihwalay nang rehimen, na araw-araw na binabayo ng matinding krisis pang-ekonomya at pampulitika, ay nanghahamon sa mga rebolusyonaryong pwersa na magpatindi ng digmang bayan.

Winakasan na ng rehimeng Estrada ang negosasyong pangkapayapaan sa paglabag nito sa

Sundan sa pahina 10

‘Labanan ang kaaway hanggang sa tagumpay’

- Kasamang Armando Liwanag

Labanan ang kaaway hanggang sa ganap na tagumpay sa bagong demokratikong rebolusyon.”

Sa okasyon ng ika-30 anibersaryo ng pagkakatatag ng Bagong Hukbong Bayan, akma lamang ang ganitong panawagan ni Armando Liwanag, ang Tagapangulo ng Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas.

Maniningning ang mga tagumpay ng hukbong bayan sa armadong rebolusyon sa pamumuno ng Partido. Nakapag-ipon ito ng signipikanteng lakas sapul nang magsimula ito sa halos wala noong Marso 29, 1969. Nalampasan na nito ang mga natamo ng mga naunang armadong pakikibaka inilunsad laban sa imperyalismong Amerikano at lahat ng lokal na reaksyonaryo sa nakaraang isandaang taon.

Ayon kay Kasamang Armando Liwanag: “Higit pang lumakas ang BHB kaysa nang simulan ang kilusang pagwawasto noong 1992. Umaabot sa ilang rehimento ang kabuuang pwersa ng BHB. Dahil sa panibagong oryentasyon, organisasyon at deployment para sa gawaing masa, napalaki ng BHB sa 81 ang bilang ng mga larangang gerilya sa buong bayan.”

Gayunpaman, nagpaalala ang Tagapangulo na “huwag maging kampante sa mga natamo nang tagumpay. Aniya: “Anuman ang inabot natin sa pagsulong sa ating rebolusyonaryong pakikibaka, ang kontrarebolusyonaryong estado ng malalaking komprador at panginoong maylupa ay nakatayo pa. Kailangan itong ibagsak at ganap na lansagin. Dapat tayong lumaban hanggang sa magapi ang kaaway at magtagumpay ang bagong demokratikong rebolusyon.”

Mga Tungkulin ng Hukbong Bayan

Muling idiniin ng Tagapangulo ang pangunahing tungkulin ng BHB na labanan at gapiin ang kaaway. Sa loob ng matagal na panahon ay naglulunsad ito ng mga labanang madaling tinatapos upang manamsam ng armas sa kaaway, mag-ipon ng lakas sa kanayunan, at ito’y dumaraan sa mga yugto at panahon ng pag-unlad hanggang sa may kakayahan na itong agawin ang kapangyarihan sa mga lunsod sa pambansang saklaw.

Kaalinsabay, ang tagumpay sa paglaban ng

Ang artikulong ito ay halaw sa pahayag ni Tagapangulong Armando Liwanag ng Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas sa ika-30 anibersaryo ng Bagong Hukbong Bayan ng Marso 29, 1999.

hukbong bayan ay “nakasalalay sa malawak at malalim na suporta ng mga mamamayan.” Kailangang atupagin nito ang tungkulin sa pagmumulat, pag-oorganisa at pagpapakilos sa malawak na masa. “Sa pamamagitan ng gawaing masa makukuha nito ang suporta ng mamamayan, ang walang-pagkasaid na bukal ng lakas.”

Sinabi ni Kasamang Armando Liwanag na “higit pa sa sapat ang baseng masa para makapagsagawa ng malawak at matinding pakikidigmang gerilya batay sa papalawak at papalalim na baseng masa.” Dahil dito “nakakayanan ng BHB na magsagawa ng mga taktikal na opensiba, tulad ng reyd at ambus, gayundin ang iba pang tipong aksyon para maipatupad ang mga batas at patakaran ng demokratikong pamahalaang bayan.”

Aniya pa, kung hindi dahil sa hukbong bayan, di sana maitatayo ang mga lokal na organo ng kapangyarihang pampulitika na siyang bumubuo ngayon sa demokratikong pamahalaang bayan. Kung walang hukbong bayan hindi magiging posible ang pag-iral ng demokratikong gubyerno kahit nakaluklok pa ang reaksyonaryong estado sa kalunsuran. Pagdating ng araw, ganap na mapapalitan ng reaksyunaryong pamahalaan ng rebolusyonaryong pamahalaan.

Absolutong Pamumuno ng Partido

Ang BHB ay nasa absolutong pamumuno ng Partido. Bilang abanteng destakamento ng proletaryado

Sundan sa pahina 11

